

FILM A ŠKOLA

PRO STUDENTY ZDARMA!

Smyslem projektu je seznámení studentů s významnými filmy české i světové kinematografie. Projekt spoluvytváří Asociace českých filmových klubů, Filmový klub a Kino Drahomíra. Filmový klub děkuje Městu Karlovy Vary za poskytnutou dotaci.

KINO DRAHOMÍRA, KARLOVY VARY od 16.30 hodin

26. 9. 2012 (středa)

Půlnoční kovboj USA 1969

Slavné americké filmové drama režiséra Johna Schlesingera. Film obdržel v roce 1970 Oscary v kategorii nejlepší film, nejlepší režie a scénář. Deziluzivní pohled anglického režiséra na New York jako místo příkrých sociálních protikladů, zklamáních snů a nadějí naivního venkovského kluka z Dalekého západu, salonního kovboje Joe Bucka (Jon Voight). Příběh dvou přátel, které náhoda svede dohromady a které město vyvrhne jako nepotřebné na smetiště lidských osudů, obohatil vynikajícím výkonem také Dustin Hofman v roli chromého tuberkulózního ztroskotance. Premiérové prolomení oscarové bariéry i pro snímky mládeži nepřístupné zůstane pro Schlesingerův snímek patrně navždy tou nejhlubší brázdou v oficiálních kronikách filmu. Pro okruh tehdy začínajících filmařů mělo zase dílo natolik inspirativní náboj, že se pro Půlnočního kovboje vžilo neškrtnuté označení bible nezávislého filmu.

(režie: John Schlesinger, 113 minut)

10. 10. 2012 (středa)

Metropolis Německo 1926

Píše se rok 2026, vítejte v Metropolis. Vítejte ve studeném a přetechizovaném městě budoucnosti, ve světě vynálezů a prosperity, ale také sociálního útisku. Masy dělníků totiž žijí pod zemí a obsluhují stroje, aby smetánka na povrchu mohla bezstarostně žít. Joh Fredersen, syn vládců Metropolis, si užívá bezstarostně života v zahradách rozkoše až do té doby, než se setká s Marií, kázající v podzemí dělníkům o lepším světě a interpretující jim starou biblickou pověst zaměřenou na konflikt mezi vládou a pracující třídou a vyzývá je ke vzpouře... Jedinečná pozice Metropolis v historii světového filmu ani v nejmenším nespočívá ve stylistické koherenci či myšlenkové originalitě. Film se však dovedl otevřít všem vlivům doby, v níž vznikl, a „rozkošnický“, „nestřídme“ je do sebe vsáknul.

(režie: Fritz Lang, 118 minut)

24. 10. 2012 (středa)

Na východ od ráje USA 1955

Známý román Johna Steinbecka zobrazuje tři generace rodiny Trasků od války Severu proti Jihu do roku 1918. Kniha poprvé vyšla roku 1952, ihned získala velkou popularitu a dál vychází v obrovských nákladech po celém světě. Filmové zpracování Elii Kazana zahrnuje jen menší část literární ságy. V příběhu dvou bratrů, jenž je jasnou revizí biblického příběhu o Kainu a Abelovi, autoři straní té zdánlivě černé ovci rodiny, neposlušnému synovi a komplikované osobnosti. Snímek klade důraz na otázku viny, odpuštění i touhy po lásce s dodnes fascinujícím Jamesem Deanem v hlavní roli. (režie: Elia Kazan, 115 minut).

7. 11. 2012 (středa)

Harold a Maud USA 1971

Laskavá černá komedie bez předsudků o životě, lásce a smrti režiséra Hala Ashbyho. Co se stane, když se protne osud zachmuřeného mladíka, který tráví většinu času na cizích pohřbech a vitální babičky? Harold je dvacetiletý mladík posedlý myšlenkami na smrt. Maud je sedmdesátiletá stařenka posedlá chutí do života. Tito dva outsideri nemají na první pohled nic společného, přesto však mohou právě oni tvořit ideální pár. Dnes

už kultovní film režiséra Hala Ashbyho vyvolal v čase svého vzniku vlnu odporu jak ze strany konzervativní kritiky, tak od mladých rebelů. Originální humor a laskavé poselství tohoto příběhu o lásce a smrti našlo odezvu až mnohem později a dnes patří k nejoblíbenějším filmům Nového Hollywoodu. Atmosféru filmu dokreslují písně Cata Stevensa.

(režie: Hal Ashby, 91 minut)

21. 11. 2012 (středa)

Moderní doba USA 1936

Charles Chaplin a jeho souboj se stroji v éře, která není příliš nakloněna lidem. Společenská satira natáčená ještě v konvencích pantomimy němého období. Protest proti nehumánním aspektům technické civilizace a automatizace lidského života. Film je vybudovaný jako mozaika epizod, každá z nich má vlastní výstavbu gagů, geniálně se v ní uplatňuje smysl pro humor a ironii, ale i pro sarkasmus a ironii. Šestačtyřicetiletý Chaplin v Moderní době potvrzuje své klaunské mistrovství, i když mnohé nápady se zde opakují z jeho předchozích krátkých grotesek (například jízda na kolečkových bruslích byla použita předtím již několikrát). Film pokračuje v Chaplinově osvědčené melodramatické linii, nekonečně však happyendem a vyjadřuje více skepse než předchozí Chaplinova díla. (režie: Charles Chaplin, 87 minut)

5. 12. 2012 (středa)

Daleká cesta ČR 1948

Po odtržení Sudet se začínají i v Československu objevovat známky agrese proti Židům. Německá okupace a vznik protektorátu diskriminační sankce ještě drastičtěji rozšíří. Židé jsou omezeni ve všech svých občanských právech a navíc musí nosit na oděvu žlutou hvězdu. Rodina Kaufmannových žije stejně jako ostatní v neustálém strachu. Jejich dcera, lékařka Hana, je propuštěna z pražské kliniky. Jednoho dne nastoupí Kaufmannovi cestu do terezínského ghettu. Silně sugestivně působící drama Alfréda Radoka o osudu židovské rodiny a smíšeného manželství za nacistické okupace s metaforickými obrazy života v terezínském ghettu. (režie: Alfréd Radok, 108 minut)

19. 12. 2012 (středa)

Le Havre Finsko 2011

Příběh sympatického čistíče bot, který dávno rezignoval na své umělecké literární ambice, se odehrává ve francouzském přístavním městě Le Havre. Hlavní hrdina Marcel Marx žije šťastně ve své čtvrti s milovanou ženou Arlettou, tráví čas ve svém oblíbeném baru, až do okamžiku, kdy mu osud vrhne do cesty třináctiletého afrického mladíka na útěku. Marcel se rozhodne zachovat jako správný muž a chlapce uchránit před policií a následnou deportací. Stylizovaný film je natočen s nadsázkou, nechybí v něm smysl pro ironii a černý humor, tak typický pro celou Kaurismäkiho tvorbu. Atmosféra snímku a obrazová koncepce je podřízena stylu filmu noir. Kaurismäki se v poetice díla inspiroval slavnými francouzskými díly M. Carného či J. P. Melvilla. Tragikomedie s pohádkovým rámcem se setkala s úspěchem na prestižním festivalu v Cannes 2011, kde byla považována za neoptimističtější snímek v soutěži a pro své kvality si odnesla cenu kritiky.

(režie: Aki Kaurismäki, 93 minut)